

ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΙΓΕΣΤΗ ΙΟΝΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ Η ΤΡΑΓΟΔΙΑ ΕΝΟΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ

Μια ξέσχη διάνεια πού σεύστηκε στὸ σκοτάδι τῆς τρέλλας. 'Ο Νικόλαος Νικολαΐδης καὶ ἡ περίεργη ζωὴ του. 'Ο καυγὰς του μὲ τὸν καθηγητὴ Μπράχι. Τὸ «κανάνδαλον Φευκώ». Τὸ ἐπεισόδιο τῶν ἔξετάσεων του. 'Ο Νικολαΐδης ἐπαναστάτης στὴν Κρήτη. Αποτελώκτης στὴν 'Ακαρνανία! 'Ο Νικολαΐδης κατὰ τὸν Γρίβα. 'Ο Γρίβας ἐπικηρύσσεται ὡς... ληστῆς!... Πᾶς ἐπρόλαβεν τὸ σιματεκύλιον. 'Η τελευταῖς ημέρες τοῦ "Ελλήνος σοφεῦ κτλ. κτλ.

EXPIΡΙ πόδο ὄληγων ἑτῶν, ζούσε στὸν Πειραιᾶ πόδε μὰ κατάστατα παιωνισμὸν πού θὰ τὴν Ἐλεγή κανεῖς εὐθυμη— ἔνας ἀνδρόποιος ποὺ δηλὶ μόνο ὑπῆρχε ὁ διαστημένος μαθηματικὸς τῆς ἐποχῆς του, ἀλλὰ καὶ τὸ ποὺ ἔζην πνεῦμα, ἢ ποὺ φλογερὴ ψυχὴ. Προκειται γὰρ τὸ Νικόλαο Νικολαΐδην, τὸ σωματεδότα τοῦ ἐκείνου Πειραιῶν τύπο, τοῦ ὅποιον ἡ ζωὴ ὑπῆρχε σειρὰ ἀπὸ περιφερεῖς περιπέτειες, δικές του ἀλλὰ καὶ οὐαγενελαῖες. Θά διηγηθοῦν τὶς κινητήρες:

Η καταγένη τοῦ Νικολαΐδην τὸν Μαΐου την. 'Ο πατέρας του ἐπούδησε στὴν Ἐλευθερία, ὅπας ἀρχιεῖς ἢ 'Επανάστατος τοῦ 1821. Νεαρὸς καὶ ἐνθουσιώδης, ὅπας ἦταν, κατέβηκε ἀμέσως στὴν Ἐλλάδα, ἐπηρέσσε μὲ φιλοταξίᾳ τὸν Ἀγῶνα, συνέγενε τὸ πόδιον Τακτικῆς ἢ ἐπούδησε μὰ ποιητὴ καὶ σιλογὴν καὶ τέλος ἔγινε δικαστὴς, δηνοὶ καὶ διέπεψε. Παντούτης κατόπιν στὸν Τρίπολι καὶ ἀπέτοπη τέσσερα παιδιά, ποὺ ἐκληρονόμησαν τὰ πνευματικὰ χαρισματα τοῦ πατέρου τους. 'Η κόρη του γίνεται ξένη διδασκαλίας, ὁ μηρυγός γινεταις φιλόλογος, ἵραρψε νεαρὸς τὴν ἐποχὴ τοῦ μιθοτόγματος — μὰ σωματικής δινοτοχώς στὴν ἀρχή τοῦ σπαδιού του, γιατὶ ἐπιτελεῖ τὰς φρενας. 'Ο ἀλλος γινεταις, ὁ Δημητρίος, ποὺ ἐπούδησε μηχανουργία στὸ Παρίσι, συνγνωνιώδη μὲ 250 Γάλλων μαθήτας καὶ ἐπόρευες. 'Αλλὰ δηλους τοὺς ἀδελφοὺς του ξεπέρασε ὁ πατέρας τοῦ, ὁ Νικόλαος Νικολαΐδης, ποὺ ἐλάπτωντες τη Μαθηματικὴ Σχολὴ τοῦ 'Επιπλού Πανεπιστημίου, ὡς καθηγητής.

Ἄπο παδὶ ὁ Νικολαΐδης, μούς ἐπλήκε στὴ Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων, ἀνέπτυξε ἔκτακτη ἴδιωσια στὰ μαθηματικά, δηνοὶ είρουσε για νέας μεθόδους στὰ θεωρήματα καὶ νέους τρόπους λύσεως προβλημάτων. 'Οταν ἐβγήκε ἀπὸ τὴν Σχολὴ, νεαρὸς ἀνηπολογαζός, ἡ Κυρέσσωνας τον ἔστειλε νὰ σπουδάσῃ στὸ Παρίσι. δηνοὶ μετὰ τὴν πρώτη ἔξαρσηα φροντίσεως στὴν Πλούτεχνη Σχολὴ, ἐδύλμησε νὰ προσέλθῃ στὶς ἔξτασεις. Οι καθηγηταὶ του ἔμειναν κατάπλικοι μὲ τὸ πνεῦμα του καὶ τὸν ἔδουσαν τὸ δίτιουμα μηχανήσης μὲ τὴν Αριστα.

'Αλλὰ ὁ Νικολαΐδης δὲν ήσυχάζει. Δίνει ἀμέσως νέες ἔξτασεις καὶ μπάρει στὴ Σχολὴ τὸν Γερφωποτῶν. Στὴ Σχολὴ ὅμοιος αὐτὴ ἐφόρτησε ἔνα μόνο εἰς τέσσας καὶ ἐγένετο τὴν ἀσύλητην αἵτινα. 'Ενας διαπετητής καθηγητής του καὶ συγγραφεὺς, ὁ Μπράχι, μετρεδέντρης σὲ φωνέα ἐπιστημονικοῦ κανγάμ μὲ τὸν Ἐλλήνη μαθητὴ του. 'Ο Νικολαΐδης δὲν μποροῦσε νὰ χωνεύῃ τὴν Ἐλλήνη καὶ τοὺς τρόπους καὶ ἐξεπλήξε τοὺς συναδέλφους του.

— Δέν τὰ λέει καὶ ἡ «Μηχανικὴ» σας! Θὰ σᾶς δύσω νέες λύσεις ἐχά!

Η σημὴν ἔγινε στὴν αιδονοτα τῶν ἔξετάσεων, μποροῦσε σὲ πολὺν κόσμον. 'Ο Γάλλος καθηγητὴς προσεβέβη καὶ ἔδωσε μόνο βιβλιό πολὺν στὸ Νικολαΐδην. Εἰσένειδος ὥμος ἐπιστήμων, ἔγινεται απὸ παρατηρητὴς τοῦ βασιλούς ιονίου πίνοντος δηνοὶ ὁ νεαρὸς αἵτινος Ἐλλήν εἶνε πνεῦμας ἔσχον, ἀλλὰ δὲν ἔννοος διατὶ δὲν δύναται νὰ διὰ γα ση τὴν Μηχανικὴν μου.

Απὸ τὸ ἐπεισόδιο αἵτινο ὁ Νικολαΐδης ἐθύμωσε καὶ ἐγκατέλευψε τὴν Σχολὴ τῶν Γερφωποτῶν. Απὸ τοτὲ κυριως ἀρχίζει ἡ ἐποχὴ τῆς φήμης του, τῆς δόξης του. Κλείστηκε στὸ δομάτιο του, ἐκηρύχθη ἀδυσαλητὸ πόλεμο ἐναντίον τοῦ καθηγητοῦ ποὺ τὸν ἀδέσσε καὶ τοῦ κατέφερε ἀγροὶς ἐπιστημονικοῦ πληγές. Τὴν πολεμικὴ τοῦ τὴν διεῖηγε διατὸ ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ «Διάνοια» τοῦ ὅποιον δὲν θεωρεῖται ἀδέσσε Μουναρία. Εἰτούσει συγγραφὴν ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστες του, δηνοὶ φρέσε δὲν καταδόθουν νὰ ἔχῃ ἀρθρὸ τὸν Νικολαΐδην! Τόσο ἐνδιαφέροντας ἐδημοσύνησαν τὰ ἀδέσσε του!

Άλλα τὴν φήμη τοῦ Νικολαΐδην ἔχωνταν σὲ τὸ «Εκάνδαλον

Φ ο υ κ ω. 'Ιδοι τὶ συνέβη:

ΤΗ Γαλλικὴ Ακαδημία είλε ἐνδέξει ώς νέο μέλος της τὸ μαθηματικὸ Λέοντα Φουκώ στὴν 'Ακαδημία, ἔξετανος εἰσιτήριο ἐπιστημονικὸ λόγο, ὁ διποὺς ἐχειροκροτήθη καὶ ἐκανεν πολλὴ ἐντύπωση για τὸν τίτλο τοῦ. 'Αλλὰ τὴν ἄλλη μέρα ὡς νέος ἀκαδημαϊκὸς βρήκε τὸ μπλε τοῦ ἀπὸ τὸν "Ελληνα. 'Ο Νικολαΐδης ἔκανε τὶς θεωρίες του ζεῦσι. Μὲ μᾶς σύντομη κριτικὴ τοῦ στούς «Διάνοιαν» ἀπεδείχνει τὸ Λ. Φουκώ ἐπιστόλῳ. 'Η κριτικὴ ἔκανε κρότο. Ο διντυχήσας ἀκαδημαϊκὸς ἀναγνώστης καὶ φρόνησε τὴν στολὴ του καὶ τὰ παραστῆμα του καὶ νὰ τὸν ἰστεύειν νὰ μη συνεχίσῃ τὴν πολεμικὴ του, ποὺ τὸν ἔπιστημον κόσμο!... 'Αργότερα δηνοὶ δὲ Λέωφον ἀποτατέπησε τὸ γόντρο του μὲ τὴν ἀνακάλυψη του γνωστοῦ μηχανήματος, ποὺ παράγει τὸ ήλιακό χρώμα διὰ τῆς συνθέτεις τῶν ἔπιπλων.

Ο θιαμβός δηνοὶ τοῦ Νικολαΐδην ἤταν ἡ διαδικτονές ἔξετάσεις τοῦ στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Παρισοῦ. Τὴν ἡμέρα ἔκεινη ἡ μεγάλη αἴδωσαν ἢ άσηντικά γεμάτη ἀπὸ τὸν εἰδίκοντας εἰσιτήριο:

Ο Νικολαΐδης ἀρχίσε νὰ λύῃ στὸν τεράστιο πίνακα τὸ δικοιολότατα πρόβλημα στῆς 'Ανοικτῆς Μαθηματικῆς. 'Εξαφανιστεῖ, ἐστάθη ἀφηγημένος μηδοστάτη στὸν πίνακα, χωρὶς νὰ γράψῃ, σωπτήλος... 'Ἐπερώσαν πέντε, δεκατέσσει τελτά καὶ δὲν μποροῦσε νὰ λύσῃ τὴν ἔξιστο... Επὶ τέλος οἱ ἔξετασται ἔχασαν τὴν ὑπομονή τους καὶ ὁ πρόδρομος Μετρόπολης, ὁ μέγας μαθηματικός, τοῦ εἰτὲ:

— Κίνησε Νικολαΐδην, δὲν μποροῦμε νὰ δίξε περιμένουμε περισσότερο... 'Αφοῦ δὲν μπορεῖται νὰ προσωρίσηται, ἀποσυρθῆτε.

Τότε ὁ Νικολαΐδης καμουφεύεταις ἀπίντησε:

— Κίνησε. Πρόσθε μπορῶ νὰ προσωρίσηται, ἀλλὰ τὴν στιγμὴ αὐτῆν βοηθεῖται ἀπὸντας τὴν θρησκευτικὴν φρενάρη, σωπτήλος... 'Επειδής τοῦ πρόδρομος την πέντε, δεκατέσσει τελτά καὶ δὲν μποροῦσε νὰ λύσῃ τὴν ἔξιστο... Επὶ τέλος οἱ ἔξετασταις τὸν ἀρχαίον Ελλήνην μαθηματικῶν!... 'Η αἴδωσα ἐγαντάζθη ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα.

Τὸν Ἀριστούντος διάδωτο πάνω τὸν Φυσικομηχανικῶν. Ήταν ὁ πρόδρομος 'Ελλην ποὺ ἔξερδισε τὸν θίτλο τοῦ...

Ο Νικολαΐδης ἔγινεται κατόπιν στὰς 'Αθηναῖς καὶ ἀνέλαβε ὑπηρεσίας ὡς ἀξιωματούς του μηχανοῦν, σινάνων δὲ δίδισκες καὶ στὴν Σχολὴ τῶν Εὐελπίδων. Κάποτε, για νὰ πατήσῃ, ἔλισε μᾶλιστας τὴν ἀπόλητην τῶν ἀρχαίων Ελλήνων μαθηματικῶν!...

Τέλος τὴν 'Επανάσταση τοῦ 1866 καὶ ἔργοις τοῦ Κοριτσῆς 'Επανάστατης τοῦ 1867 στὸν Παρίσιο. Φιλόπατρος τοῦ δημοτικοῦ ὅπως ήταν, σηματεῖται ἀνταρτικὸ σῶμα, κατεβαίνει στὴν ἀγρονόμεων μεγαλόνησο, σημεροῦσε μάχες καὶ γινεταις μὲ τοία τραύματα στὰς 'Αθηναῖς....

Τέλος τὴν 'Επανάστατη τοῦ 1867, ή ληστεία στὴν Κοινία... 'Ο Νικολαΐδης ζητεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέντρη τὴν ἀδειανή καὶ αποτάσσει τὸν κοριτσικὸν τοῦ δημοτικοῦ στὴν Γερφωποτῶν. Στὴν 'Ακαρνανία διάδοθη ὥμος τοῦ μηχανοῦν, σινάνων δὲ δίδισκες τοῦ Δημητρίου Γρίβα, ἀποστράτηγο, καὶ ἀλλοτε ὑπονομῆ τὸν Στρατιωτικὸν, τὸν δόσιον δὲ Νικολαΐδην... ἐπειδήσεις ληστηὶ καὶ τὸν ἐποιλωρόσης στὴν Κοινία.... Παρὰ λίγα μάλιστα νὰ γίνη ἀδελφοτόνος συδραξεῖς, γιατὶ δὲ Γρίβας είλε καὶ αὐτὸς στρατιωτικὸ δύναμι. Εύτιχως δὲ πρωθυπολογός Ζαΐμης ἀνεβάλλεις ἔγκαιρως τὸ Νικολαΐδην στὰς 'Αθηναῖς καὶ τὸν ἔπειρον. 'Ο Νικολαΐδης ἔθυμως ἐδημοσιογάρωσε ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τέλος παρηγήθη ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ 'Ελλήνη. στρατοῦ.

"Οταν δηνοὶ Νικολαΐδης ήταν στὸ Παρίσι, ἔξεργάγη δὲ Γαλλογερμανός πόλεμος τοῦ 1870. Κατατάχθηκε τότε στὸ Γαλλικὸ στρατό, ἀνέλαβε τὴν διοίκηση τοῦ 174ου τάγματος τῶν ἐνδιοργάνων μάχηρων σὲ μάχες μαχητικῆς ζωνής.

Μετά τὴν εἰσήνη, δηνοὶ Νικολαΐδης ἔταναγκαστεῖται στὴν 'Ελλάδα, ἀλλὰ τόσο φτωχός, ποὺ ζούσε σὲ μιὰ καλύβα στοὺς 'Αμπελο-

κήπους, μὲ πολλές στρέψεις. 'Εκει τὸν ἀνεκάλυψε δὲ ὑπογόγος τῆς Παιδείας Πετμέζας καὶ τὸν διώσις καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου. 'Απὸ τότε ἐρριχτήκε ἀστυχράτης στὺς ἐποτημονές ἀνακαλύψεις, ἐδημοσίευσε τὶς ἐργασίες τοῦ στὰ μεγαλείτερα εὐρωπαϊκά περιοδικά καὶ ἀνεστάτωσε τὴν παγκόσμια μαθηματικὴν σκέψη... 'Υπερφίανος γιὰ τὶς ἀνακαλύψεις του, εἶπε κάποιος:

— «Ολος αὐτὸς ὁ κόσμος θὰ πνιγῇ στὰ ὑδάτα τῆς Δήθης καὶ μόνο τ' ὅνμα μου θὰ επιτλεῖσθη!» Η ἀνακαλύψεις μον θὰ κατανοηθῶν σὺν τῷ θα βαθύτερα τους καὶ θὰ μελετηθοῦν ἀπλήστως ὅταν ἔγω δὲν θὰ ἕπάρχῃ πεια!..

'Εμειλούσε τὰ διυσκολώτα προβλήματα μὲ ἀληθινὸν πάθος σφροῦ τῆς ἀρχαίτης. Κάποιες ἐργάσιμηρες μῆρες γιὰ νὰ λύσῃ θὰ πρόβλημα τῶν τριῶν διαστάσεων, ποὺ διοὶ οἱ μαθηματικοὶ τοῦ κόσμου τὸν δεωρόνταν ἄλπι. Τὸν δὲ θέλεις. Φωναζθῆτε δῶμας τῆς λύτη του, στανεῖς ὅτι πρὸ ἐνός μηνὸς εἰλεῖ λύσει τὸ ίδιο πρόβλημα, μὲ ἄλλον τρόπο, δὲ 'Αγγλος μαθηματικὸς Κεύλεν... Τότε φύγεται στὴν τελειοποίησι τῆς θεωρίας της Αυστρίας καὶ τῆς Ουτικῆς, μὲ προσήλωσι καὶ ἐπιμονὴ ποὺ διετάζειν τὰ δάνουά του. «Η μεγαλοφρία γράφει κάποια γιὰ τὸ Νικολάδην ὁ φίλος του Πέτρος Κανελλίδης—έντασία, κυρωγασία, συνετρέψει τέλος καὶ κατεστάρηκαν.

'Επειτα τοῦ θόρακα διάφορα οὐρανεγένεα αἴτιματα, διάκυρο μὲ τὴ γυναῖκα του, ποὺ τὴν ἔλατρεν, κ' ἔτσι ὁ ἀτυχῆς Νικολάδης κατήνησε τρελλός... Στὴν ἀρχὴν ἡ παραφρούρη του εἰλεῖ τὴν μορφὴ σ' Ἑννα εἰλός εἰδυψης καὶ δωρικῶδων ἐκδήλωσεων... Πότε τραγουδούσε πολεμικὰ θώρακα, φανταζόμενος ὅτι ὀδηγεῖ τοὺς στρατιώτες του σὲ μάχη, ἀλλοτε ἐνόμισε δὲ βρίσκεται στὴν πανεπιστημιακὴν αίθουσα καὶ ἔρχεται ν' ἀναπτύξῃ θεωρίας... Μίλος σχεδὸν πάντοτε μὲ μαθηματικὲς ἐκφράσεις... 'Εσυγχέει σ' ἓνα καφενεδάκι, στὸ Πασαλιμάνι, τοῦ δόποιν τὰ τραπέζιακα ἔγειμες μὲ σχήματα καὶ ἀρμόδιως. Καμμια φορά, ἐνθουσιασμένος, ἐψώνας τοὺς πελάτες τοῦ καφενείου, βαρκάρηδης ν' γαράδει, νά τοὺς ἔκθετε τὶς ἐποτημονές του ἀνακαλύψεις.

— 'Ιδού! ἔλεγε, ἀνεκάλυψα μὰ ἐπέκτω τοῦ θεωρήματος τοῦ Γρασού! Θρίαμβος! Θρίαμβος!

Καὶ χτυπούσε τὴν γροθιὰ του στὸ τραπέζιον ἀπὸ τὴν γαρδὸν του... «Ἀλλοτε πηγαίνει κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς συλλογισμένος, ἐφάνει στὸ Φάληρο, στικατοῦσε κ' ἔρχεται στὴν ἄμμο γεωμετρικὰ σχήματα. Καὶ ὅταν ἐρχότανε νὰ μάσσασι νὰ τοῦ τὰ σύνοι, δὲ συντηρήσις ἐποτημονές ἔθιμονε κ' ἐχειρισμούσε τοσεργιζούσταν τὰ κύματα!...»

Ο κ. Π. Νικολάνας δηγείται δὲτι βρῆκε κάποτε τὸ Νικολάδην σ' ἓνα ζαχαροπλαστεῖο νά καταβροχθῆται λαμαράγη λουκουμάδες.

— Μπά! κινέι καθηγητά, τοῦ εἶτε ο κ. Νικόλανδης λουκουμάδης τρόπε βλέπω... Καὶ ὁ Νικολάδης σοβαρά:

— Καθαλούν, φίλε μου! Τρόγω σημαριούδη παρακείμενω!...

Ο Νικόλαος Νικολάδης ἀπέθανε στὰ 1889, στὸν Πειραιά, καὶ διάφτηρε φτωχικά, νᾶς δὲ απωλότερος τῶν ἀνθρώπων!...

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΝΑ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν περιόδην μάζη τοῦ Μαρέγουν, ὁ Ναπολέων βρισκόταν μαζὶ μὲ τὸ στρατὸ του στοὺς πρόποδες τῶν 'Αλπεων, περιμένοντας τὴν κατάληξη εἰνωπίᾳ γιὰ νὰ προχωρήσῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Οἱ Αδετριακοί, βλέποντες τὶς ὑπόπτες κινήσεις τοῦ ἀντιπάτου τουν, ἔτεινεν ἐπειδὸν πατακούσιους μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ τοὺς τηροῦν ἐντημένους δῶλων τῶν πράξεων τουν. Τότε ὁ Ναπολέων, γιὰ νὰ τοὺς ἀφαρέσῃ κάπε φόβο καὶ νὰ τοὺς καθησυχάσῃ κατέργυε στὸ ἀκόλουθον τέχνασμα. «Ἐγράψει ἔνα φιλικότατο γράμμα πρὸς κάποια γνωστὰ τὸν κυριού, ποὺ ἐμένει στὴ Γενεύη, στὴν ὅποια ἐγνωστοῦσιον δὲτι ἔπισχε ἀπὸ τὸ στήθος του καὶ διὰ τοῦ γιατοῦ ἐτοίχωσε τὸν εἰλαν συντηρεῖ νά πάη... γαδιοργάνα. Στὸ τέλος τὴν πληροφορούσε διτοικεῖ νά πάη ν' ἀνατανὴ γιὰ κάμπισον καιφὸ στὰ περιχώρα τῆς Γενεύης καὶ τὴν πατακούσιαν νὰ φροντίσῃ νὰ τοῦ βρῇ καμιαὶ φρεσογεννημένη γαδιόδα!..»

Μόλις ἔφτασε τὸ γράμμα στὴ Γενεύη, ἡ περίεγγη ἔδοιτο διαδόμενη ἀμέσως σ' ὅλη τὴν πόλη καὶ οἱ κατάσκοποι ἔσπειναν νὰ μεταδώσουν τὸ εἰνάριστο νέο στὸν ἀρχιστράτηγο τοῦ Αύστριακού στρατοῦ, ὁ δούσον ἔπειτα ἀπὸ τὴν καθησυχάσην ἐτελώδες. Μά σὲ λίγες μέρες δὲ Ναπολέων κατέτριψε στὸ Μαρέγον τοὺς ἀπροετομάστους ἔχθρους του καὶ κατατίσσε τὴν 'Ιταλία!..

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

«Η περιεργότερη ἐφημερίδη τοῦ κόσμου είναι «Ο Μικρὸς Έσκαμπός» ποὺ ἐξδίδεται στὴν 'Αλάσκα. Ο δόλος της λιτοδοσίας δημιουργεῖ δῆμο ὥνους 2.150 μέτρων. Η δακτυλίη τῆς κατασκευῆς της ἐπιστρέψει 3.000.000 φράγματα κατὰ χιλιόμετρον!»

— «Ο 'Αγγλος πρωθυπουργὸς Μακδονάλδ ἐπόρτει τελευταῖα τὴν ἐποίηση νόμου διαφοράτων ποὺ διατίθεται στὴ σχολή τῆς κοινωνίας τῶν ιπταρχεωτικῶν μάθημα.

— Ο διευθυντὴς ἐνὸς πτυντοφορείου τοῦ Καναδᾶ ἀνεκάλυψε, κατόπιν πολλῶν πειραμάτων του, διτὶ τὸ αποτυπωμένη γάλα είναι ἡ καλύτερη τροφή γιὰ τὶς κόπτες καὶ διὰ ἔχει τὸ πλεονέκτημα ν' αὐξάνει τὴν ψυχή την ωτοστάσιαν.

— «Ενας Γερμανὸς καθηγητὴς τῆς ἀνατομίας σ' ἔνα τελευταῖο σύγγραμμα τοῦ πτυντοφορείου διέποιτο τὸν τόπο τῆς διάφορα σπόρων, διτὶς γιοντούς τοῦ πέτρου τὸ μέτρον, δύον καὶ οἱ μοντέρνοι χροῖοι, συντελούσι στὴν ἀνάπτυξιν παραπλανικῶν.

— Στὴ Βιέννη ἔγινε πρὸ μηνὸς διαγνωσμός πρὸς ἀνακριμένων τοῦ παχυτέρουν ἀνθρώπου τοῦ κόσμου. Ως τοιστὸς ἐξελέγη ὁ Βαναδός Φωριάκιος Σλέσιγκ, ὁ δούτος είναι ἡλικίας 35 ἑτῶν καὶ ζυγίζει 142 ωτάδες!

— Οι Μάρφοι, ποὺ κατοικοῦν στὴ Νέα 'Υόρκη, ἀνέρχονται σ' ἔνα έπατομόριο.

— Σύμφωνα μὲ μιὰ τελευταῖα στατιστικὴ, κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀπέδειναν μονάχα στὴ Νέα 'Υόρκη 853 ἀποδούλους. Επιπλέον, ἔγιναν 372 φρόνι, ἀπὸ τοὺς δούτοις τοὺς 53 τοὺς διέπρεψαν οἱ Μαρφοί.

— Τὸ περίφημο ἄγαλμα τῆς 'Ελευθερίας, ποὺ είναι στημένη στὴν είσοδο τοῦ λαμένου τῆς Νέας 'Υόρκης, ἐποίησε ἔνα έπατομόριο δόλαρία. Είναι ὧντος 46 μέτρων καὶ βάρους 225 τόνων.

— Τὸ ἐπόπιον λεζέκο τῆς 'Αγγλίκης γάλασσης, ποὺ κατήστησε τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Οξφόρδης, ὑπέρεια ἀπὸ ἐργασίαν ἔκανε πρὸς χρόνον, ἐποίησε περίπου 300.000.000 σημερινές δραχμές.

— Ο ισχυρότερος φρώνος τοῦ κόσμου, ἐντάσεως διεποιητημένων πηρίων, βρίσκεται στὴν κορυφὴ τοῦ δούτου Βαλερίουν τῆς Γαλλίας.

— Τὸ ἐπόπιον λεζέκο τῆς 'Αγγλίκης γάλασσης, ποὺ κατήστησε τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Οξφόρδης, ὑπέρεια ἀπὸ ἐργασίαν ἔκανε πρὸς χρόνον, τέθησε περίπου 42.000 τόνων.

— Στὴ Γούλανδια, διτὶς ἔνας αὐτόδυχος θέλει νὰ παντρεύεται, ἔτηά την κατά την καὶ νὰ τάσῃ. Λεπτάνη, τὰ πάροντα, τὰ βοινά. Ό γαμβρὸς τὴν καταδίωκει, καὶ διτὶς τὴν δηγεῖ στὴ σηνή του.

— 'Απετριάλασικὸν πρὸς μηδενὶς ἀπὸ τῆς φιλακῆς τοῦ Παλέρμου, ἔνας κατάδυκος, ποὺ εἰλεῖ δικαστεῖ σὲ ιδικὰ καταναγκαστικὰ ἔργα, γιὰ τὸ φόνο ἐνὸς ἀντρογόνου, μετὰ ληστεῖς καὶ ἐπιτροποῦ. Απετριάληδην διωκεῖ δὲτι ἀπόκειτο περὶ... δικαστικῆς πλάνης καὶ ὁ ἀτυχῆς κατάδυκος ἀπόχρηση τὴν ἐλευθερία του, ἀφὸν ἐμαρτύρησε ἐπισκοπεύοντες γράμματα.

— Σ' ὅλο τὸν κόσμον κιταλοφοροῦν 25.035.450 αποκόντητα. Μὲ τὴν συνοικίην ταχύτητα αὐτῶν, νὰ ἔρθεινεν κανεῖς εἰς τὴν Σελήνην ἐντὸν δύον, ἀνὰ λαδούν, ἀλλούνεν δὲν ὄγει μιὰ μέσην ταχύτητα τοῦ χιλιόμετρου γιὰ κάθε αποκόντητον.

— Στὴ Γερμανία ἐπενδύνει τελευταῖα ἔνα νέος εἰδος σκαράνδρου, μὲ τὸ δούτον δηνίτη μπορεῖ νὰ κατέβη στὸ βυθὸ τῆς θαλάσσης σὲ βάθος 500 μέτρων.

— Ο ἐπαγγελμὸς στολὸς τῆς 'Αγγλίας ἀνέρχεται σὲ 22.505.000 τόννους, τῆς δὲ Αιγαίου σὲ 19.000.000. Τριτὴ ἐργάτη γιὰ Ιαπωνία, ή Γερμανία, ή Γαλλία, ή Νεργηγία, ή Ολλανδία. Συνεδία καὶ δεκάτη νά Έλλας.

— Σὲ ὅλον τὸν κόσμο ἐπάρχουν τρία μόνον μεταλλεία διαγωγῆς πλατινῆς. Δύο στὴ Ρωσία καὶ ἔνα στὸν Καναδᾶ. Η πλατινή είναι ἔνα ἀπὸ τὰ πολυτιμώτερα καὶ στερεώτερα μέταλλα.

— Οι σημαντικοὶ τῶν ἀνθρώπου ποικιλούς ἀναλόγως της ἡλικίας του. Τὰ νεογόνα ἔχουν 130 σημερινούς στὸ λεπτό, δύον μεταξύ της φράγματος, τρισδιάστατης ἔτων 95, 13–14 ἑτῶν 80–90, ἀπὸ 14–21 ἑτῶν 75–80 σημερινούς.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

